

ת"ד 10596/11/14 - מדינת ישראל נגד עידו ויסברוט

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 10596-11-14 מדינת ישראל נ' ויסברוט
תיק חיצוני: 2014/370412

בפני	כב' השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עידו ויסברוט

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש וכן אי מתן זכות קדימה להולך רגל תוך סיכון הולך הרגל (נסיבות מחמירות). ע"פ האמור בכתב האישום נהג הנאשם בחולון ברחוב שנקר והתקרב לצמת עם רחוב ארלוזורוב. בצומת מסומן מעבר חצייה להולכי רגל ובאותה עת חצתה את הכביש במעבר חצייה מעורבת ילידת 1956. הנאשם חסם את דרכה של הולכת הרגל ופגע בה בהיותה על מעבר החצייה וגרם לה חבלה.

ביום 3.2.15 התקיים דיון הקראה בתיק. הנאשם נכח בדיון והודיע כי הוא מבקש לדחות את הדיון על מנת להיוועץ בעו"ד. הדיון הבא נקבע, בנוכחות הנאשם כאמור, ליום 21.4.15. למועד זה לא התייצב איש מטעם הנאשם לרבות לא הנאשם עצמו. הנאשם נשפט בהיעדרו ודינו נגזר לעונשים של פסילת רישיון, קנס ופסילה מותנית.

בבקשה זו טוען הנאשם כי פנה לעו"ד ושילם לו שכ"ט על מנת שייצגו. לטענתו, סבר כי עוה"ד הוא שיופיע לדיון במקומו או לכל הפחות יבקש את דחיית הדיון, דבר שלא נעשה כאמור. הנאשם טוען כי הוא כופר במיוחס לו וזקוק לרישיון לצורכי פרנסה.

דיון והכרעה

לא מצאתי מקום בנסיבותיו של מקרה זה לבטל את פסק הדין. כידוע, בית המשפט עשוי לבטל פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות הנאשם משני טעמים: האחד, כי לנאשם הייתה סיבה סבירה לא להתייצב. השני, כי אי ביטול פסק הדין יגרום

לנאשם עיוות דין.

במקרה שלפני, אין מחלוקת כי הנאשם ידע על מועד הדיון. טענת הנאשם כי שכר ייצוגו של עו"ד בתיק ושילם לו שכ"ט ולכן ציפה כי האחרון יופיע לדיון או לפחות יבקש את דחייתו (דבר שמעיון בתיק עולה כי לא היה) טעונה גיבוי בתצהיר ומסמכים כמו הסכם שכ"ט החתום, ייפוי כוח שעליו חתם הנאשם לטובת ב"כ או אף הודעה או תצהיר של ב"כ הנאשם המאשרים את דבר קבלת הייצוג. אומר במאמר מוסגר כי בתיק בימ"ש אין כל הודעה על ייצוג. דבר מאלה לא הוצג לי במסגרת בקשה זו כך שמדובר, על פי הנחזה, בטענה בעלמא.

הטעם השני עניינו גרימת עיוות דין לנאשם. הנאשם אכן טוען כי אינו אחראי לתאונה אולם אינו מספק, וודאי לא בתצהיר, בדל של הסבר מדוע הוא אינו אחראי לתאונה או מדוע יש לו הגנה כלשהי בתיק זה. נזכיר כי הכלל הוא שטענות מסוג זה צריכות אף הן - לצד טענות בעניין ההסבר לאי ההתייבבות - להיות מגובות בתצהיר הנאשם (ראו: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (6) 793 (2003)).

סיכומם של דברים: הנאשם טען בעלמא כי שכר ייצוג לצורך הליך זה וסמך עליו כי יופיע לדיון במקומו וכן טען כי אינו אחראי לתאונה. טענות אלה לא גובו בשמץ של אסמכתא. בנסיבות אלה אני דוחה את הבקשה ללא צורך בקבלת תשובה.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ה, 17 מאי 2015, בהעדר
הצדדים.